

29.1.2024

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Subiect: Petiția nr. 0741/2023, adresată de Rüdiger Schiller, de cetățenie germană, privind o presupusă încălcare a dreptului internațional de către Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS)

1. Rezumatul petiției

Petiționarul consideră că Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) transformă liniile aeriene în autorități de punere în aplicare a dreptului la azil, deși acestea nu sunt nici oficialități publice, nici autorități naționale competente să ia astfel de decizii. Potrivit petiționarului, aceasta este o încercare a guvernelor de a renunța la obligațiile ce le revin conform dreptului internațional. El afirmă că deja țările obligă companiile private să îndeplinească funcția de control la frontieră *de facto*, deși companiile aeriene nu au nici autoritatea, nici competența de supraveghere necesare. Petiționarul este de părere că UE face tot posibilul pentru ca dreptul universal la azil să nu se acorde niciunui posibil solicitant de azil. El explică, de asemenea, că pretextul invocat este „terorismul”, dar că nu există nicio dovadă că un control sporit la frontieră ar împiedica terorismul și că, totodată, aceste măsuri pun în pericol drepturile fundamentale, precum dreptul de a solicita și de a beneficia de azil în fața persecuției.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 15 noiembrie 2023. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 227 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 29 ianuarie 2024

Petiția exprimă îngrijorare cu privire la impactul potențial al Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) asupra accesului resortisanților țărilor terțe la dreptul la azil, precum și cu privire la rolul operatorilor de transport în controlul la frontieră. Uniunea Europeană se angajează să își protejeze în mod eficient frontierele, astfel cum este

prevăzut în Codul frontierelor Schengen¹ și în Regulamentul privind Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă². Aceste obligații legale decurg din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Introducerea ETIAS face parte integrantă din acest angajament, permițând statelor membre să evalueze riscurile potențiale în materie de securitate, de imigrație ilegală sau de epidemie pe care le prezintă resortisanții țărilor terțe înainte de sosirea lor la frontierele externe ale UE. Contrar celor sugerate în petiție, ETIAS se aplică numai călătorilor fără viză, și anume resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză care doresc să rămână pentru mai puțin de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile în statele membre care solicită o autorizație de călătorie ETIAS. Mai mult decât atât, deși deținerea unei autorizații de călătorie ETIAS valabile va fi solicitată pentru șederi de scurtă durată, aceasta nu garantează intrarea. Resortisanții țărilor terțe trebuie, de asemenea, să îndeplinească toate celelalte condiții de intrare prevăzute în Codul frontierelor Schengen.

Directiva 2013/32/UE³ privind procedura de azil se aplică cererilor depuse pe teritoriul statelor membre. În consecință, legislația UE în materie de azil nu se extinde la cererile depuse de resortisanți ai unor țări terțe care nu sunt prezenți fizic pe teritoriul statelor membre. În mod similar, Regulamentul privind ETIAS prevede derogări de la cerința de a deține o autorizație de călătorie ETIAS pentru refugiații sau apatrizii care își au reședința într-un stat membru și sunt titulari ai unui document de călătorie eliberat de statul membru respectiv. La fel ca întreaga legislație a UE, Regulamentul privind ETIAS respectă în mod implicit și prin concepție drepturile fundamentale, aliniindu-se pe deplin la principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În împrejurări excepționale, statul membru în care resortisantul în cauză al unei țări terțe intenționează să călătorească poate elibera, în mod excepțional, o autorizație de călătorie ETIAS cu valabilitate teritorială limitată, atunci când statul membru respectiv consideră că acest lucru este necesar din motive umanitare în conformitate cu dreptul său intern, din motive de interes național sau ca urmare a unor obligații internaționale. În ceea ce privește rolul operatorilor de transport care transportă resortisanți ai unor țări terțe, pe cale aeriană sau maritimă, și grupuri pe cale terestră, cu autocarul, articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen și articolul 45 din Regulamentul privind ETIAS impun operatorilor de transport să își asume răspunderea pentru resortisanții țărilor terțe pe care îi aduc la frontierele externe pe cale aeriană, maritimă sau terestră. În conformitate cu aceste articole, transportatorul trebuie să verifice că acești călători dețin documentele de călătorie necesare pentru intrarea în țările Schengen.

Concluzie

Comisia consideră că Regulamentul privind ETIAS nu aduce atingere în niciun fel dreptului resortisanților țărilor terțe de a solicita azil/protecție internațională pe teritoriul Uniunii Europene, întrucât ETIAS este relevant numai pentru călătorii din țări terțe exonerati de obligația de a deține viză care intenționează să călătorească în UE pentru cel mult 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile. UE își menține angajamentul de a asista în mod activ refugiații din toate statele sale membre, sprijinindu-i în mod ferm pe cei care au nevoie de ajutor.

---

¹ Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 399/2016 (JO L 077, 23.3.2016, p. 1).

² Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2019/1896 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

³ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).